

Anul XL.

Arad, 6/19 martie 1916.

Nr. 10.

REDACTIA
și ADMINISTRAȚIA:
 Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimite redacției.

Concuse, inserțiuni și taxele de abonament se simtă administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

BOLETCINĂ BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

EDIȚIE ȘĂPTĂMĂNRĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
 Pe un an 10 coroane.
 Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și
 străinătate:
 Pe un an 14 franci.
 Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș
 și comitat Nr. 266.

Foloasele lecturii.

Mai fieștecarele dintre noi își are clipele sale, când e încântat de progresele uimitoare pe toate terenele culturii timpului în care trăiește. Toți suntem fericiti că putem inspiră aerul unei lumi moderne, curățite de incultura și barbaria vremurilor trecute. Entuziasmul pentru zilele noastre la aparență poate fi îndreptățit. Sărmanii strămoșii nostri, cari dorm impasibili subt glie, ce au știut ei de trenuri, vapoare, telegraf, telefon, ori plane de cinematograf?!

Ce vremuri seci și intunecoase vor fi trăit nefericii?! Așa se pare, deși lucrurile în fond nu stau chiar așa. Ori câte ușurări de trai și frumseți a scos la suprafață viața modernă, dându-i confiune și o bună doză de venin, care tinde tot mereu să egaleze cu favorurile-i, omul vremurilor trecute a fost mai așezat, mai timid, mai armonios, pe când cel de astăzi, când științele spirituale, dar mai ales cele reale au ajuns la un așa mare grad de perfectie și de aplicabilitate, este mai închipuit, mai grabnic și mai superficial. Despre viața modernă se poate spune cu tot dreptul, că a creiat multe comori materiale, dar și distrus multe comori ideale. De astădată să ne ocupăm numai cu o victimă a vieții și a culturii moderne. Locuințele omenesti, în urma curentului modern, care uniformizează toate atât de bucuros, se asemănă, din ce trece timpul tot mai mult, cu niște peșteri grandioase. Afli în locuințele acestea mobile scumpe, vase miraculoase, lucruri de mână așa de bălătoare la ochi, numai ceeace ar constitui într'adevăr farmecul locuinții, gust, foarte puțin. Din pragul ușii te poți convinge, că de bogat sunt asortate magazinele comercianților de mobile, numai individualitatea și cultura gazdei, care le-a cumpărat, nu o a afli ori că și-ai roti ochii în dreapta și în stânga, căcând binelui o strictă poruncă a bontonului. Câtă comoditate, câtă liniste și poezie caracterizează casele străbunilor nostri, și cât e de colțuroasă și aranjată numai pentru placerea ochilor locuința noastră de astăzi.

Poate chiar aerul nepretinos al locuințelor de astăzi, poartă vina, că domnul și doamna, care locuiesc într'ansa, nu se simt bine acasă, ci

caută încontinuu prilejuri de plăceri și distracții în val-vărtejul lumii. Si e rău așa, pentru că e un adevăr incontestabil, că patul cald al tuturor virtușilor umani neam este *casa cu viață și familiară și cangă* acest isvor scump e pe calea distrugerii, atunci onorați cetitori orice predică religioasă și *școală* face chiar atât cât mazărea pe părete. Si dacă onorate domnule și onorată doamnă, culturii D-tale îi deroagă să meargă în sf. biserică să se spovedească și să se cumineze cel puțin odată în an, prin care fapt s'ar mai curăți și ușură sufletul, atunci acest lucru absolut necesar higienii sufletului trebuie să-l săvârșești pe alta cale, să înțelege în mod imperfect, în casa D-tale. Ori care om, fie țăran, fie domn, dacă nu voiește să trăiască pe lume ca un butuc nesimțitor, ci ca un suflet viu, are lipsă de concentrare și control. Fieștecare om viu trebuie să facă din când în când reflexii asupra vorbelor și faptelor sale, cărora în cele mai multe cazuri le dă drumul în lume fără vre-un control serios. Dară lucrul acesta atât de indispenzabil culturii și sănătății sufletești al fiecărui om nu se poate practica în cafenea sau case străine, ci în casa ta proprie, în cămara ta singuratică, cum zice sf. scriptură. Si dacă ar da bunul D-zeu să se înfăptuiască și la noi bunul obiceiu de a exercia acasă căt mai des autocritică și autospovedanie, atunci și adunările și discuțiunile noastre publice ar câștiga enorm de mult în *conținut* și în *demnitate*.

Dar dacă ne pare rău, că modernismul a făcut casele noastre neapte pentru reculegerea sufletească și pentru ventilația inimii încărcată atât de adeseori nu cu cele mai laudabile cugete și intenții, durerea noastră să mărește și mai grozav, când ne cugetăm, că de acolo a pierit și un alt obiceiu frumos, anume de a celi cărți folositoare, de literatură frumoasă și de știință folositoare vieții practice.

Străbunul nostru, marele orator, Cicero zice: »O casă fără cărți este ca un corp fără suflet.«

Iară vestitul literat și istoric englez Macaulay să exprimă despre cărți în următorul mod: »Dacă cineva ar vol să mă facă cel mai mare rege, care a trăit cândva pe pământ dându-mi palate, parcuri, prânzuri copioase, haine scumpe,

trăsuri și sute de servitori, dar mi-ar pune condițunea să nu mai cetesc cărți, eu nu aș primi să fiu acest rege. Mai bine aș vrea să fiu un om sărman într-o mansardă cu cărți, decât un rege care nu are în drag cătirea.

Mărturiile acestea isvorite din gura așa mari spirite, ca cele citate, ar fi destul destul de tari, ca să ne facă prețini fervenți și statornici ai cărților bune. Dar și noi singuri ne putem convinge în cursul vieții, că ce de lipsă e cultivarea de sine încontinuă. Acelui om care toată viață rămâne tot pe același grad de cultură intelectuală și morală fi putem prevesti cu siguranță, că va avea să întimpine enorme greutăți în viață și i-se va prileji adeseori să guste din adevărul amar care sună: »*Omul cel prost tot de năcaz a fost*«. Un corp a cărui nutriție este greșită sau defectuoasă devine tot mai slab și înclinat spre morburi ucigătoare, aşisderea și un suflet a cărui hrana este rea sau că lipsește cu desăvârșire nu poate să ajungă decât la decadență și la moarte intelectuală-morală.

Ar fi foarte bine să nu uităm când vorbim de marii nostri bărbați conducători, că aceștia în primul rând au fost oameni cari au purtat viața grije de suflet, nu a trecut poate o singură zi în care ei prin lectură și prin studiu sărgincios să nu fie crescut pe dinăuntru. Prin o zdravănă muncă spirituală și-au largit încontinuu orizontul lor intelectual-moral, așa, că atunci, când au luat cuvântul în vre-o chestiune au fost pregătiți. Har Domnului, noi cei de astăzi nu mai suferim de scrupulositatea strămoșilor, noi bem învățatura cu lingura și așa dispunem de aparate mentale, cari cu o viteză orbitoare desleagă întrebări teologice-juridice-sociale-economice.

Faptul, că în viața noastră publică se repeată adeseori catastrofa dela turnul Babilonului cea cu »amestecarea limbilor«, își are cauza în săracia noastră sufletească.

Intelectualii nostri, în sarcina căroră cade conducerea poporului de jos, nu ar trebui să se mulțumească cu cultura profesională ce o câștigă în școlile secundare și universitare, ci ar trebui încontinuu să râvnească la o tot mai frumoasă și bogată cultură generală.

Dar postiți și căutați, su căte case intelectuale de ale noastre există râvna aceasta, în căte orașe de ale noastre există biblioteci bogate, în jurul căroră să se astrângă intelectualii nostri, ca sărguincioasele albine în jurul coșniților.

La toate popoarele cu pretenții există o dragoște fericinte pentru cărți și cu atât mai vârtoș ar trebui să existe la noi, cari suntem în cea mai mare măsură avizați să scoatem din cărți măngăere și înțelepciune. Un popor la care dănuște o iubire mare față de cărți, cari sunt

cele mai bune isvoare ale cultivării de sine, nu pot să prindă așa ușor rădăcini *apatia și indiferentismul*. Cum și putem pretinde dela Stan pricepere, când d-lui nu și-a cultivat-o nici când, cum și așteptăm dela Bran Jertfe, când d-lui nu și-a adaptat simțirea și voința de când e pe lume din nici un isvor. Dela sămânță până la rod trebuie săvârșită o muncă îndelungată și grea. Numai cultura adevărată poate face pe oameni modesti, muncitori, voioși și întreprinzători. Poporul german, care este astăzi admirat de toată lumea, este un popor cetitor, nu voim să jignim pe nimenea, dară sunt mulți profesioniști germani simpli, cari cetesc mai mult și prin urmare și judecă mai bine decât mulți români purtători de ținindre. Un nespus de mare bine ar face venețatele noastre consistoare în conțelegeră cu asociațiunea, dacă ar luă în mâna răspândirea sistematică a cărților de literatură frumoasă și de știință în pătură noastră cultă.

Prin o lectură bună multe energii s-ar deslegă, multe porniri bune ar răsbl la suprafață și multe patimi rele s-ar coborî în adâncuri. »Piatra unghiulară« a sforțărilor noastre ar trebui să fie de a eșă din inferioritatea culturală în care zăcem și atunci toate ar merge pe calea cea bună.

N. Găza.

„Victoria“.

Duminecă și-a ținut institutul de credit și economii »Victoria« din Arad o adunare generală ordinară, la care au participat mulți acționari, între cari, ca și totdeauna la adunările generale ale »Victoriei« se remarcă fruntașii țărănilor nostri din imprejurimea Aradului. Adunarea generală a folosit prilejul de a-și manifestă recunoștința față de directorul executiv Sava Raicu și funcționari, cari au conlucrat la frumosul rezultat ce s'a prezentat în bilanț, spre multumirea actionarilor și a clientelei institutului.

Adunarea generală a fost prezidată de Roman R. Ciorogariu directorul seminarului din Arad. După cuvântul de deschidere, constată prezidiul, că s'au prezentat 83 acționari cari reprezintă 4225 acții cu 1022 voturi, de notari se aleg Vasile Papp și Ioan Moldovan, de bărbați de încredere Iuliu Herbei și Aurel Călnicean, iar comisia scrutinatoare se compune din Dimitrie Muscan, Dr. Aurel Grozda și Silviu Păscuțiu.

După constituire, directorul executiv Sava Raicu, cetește raportul, care e oglinda fidelă a situației financiare generale din țară și a operei prodigioase săvârșită de institut în această situație gravă a anului al doilea de răsboiu. Raportul e următorul:

37

Onorată adunare generală!

Deslănțuirea răsboiului mondial, sub durata lui lungă, de când acesta a smuls și duce pe tot omul, care poate purtă arma, dela vatra și moșia lui pe câmpul de luptă, a apăsat greu, a produs simptoame tulbure în viața de stat, socială și a scos din țărini toată viața economică.

Nu este o talpă de pământ a vieții economice, care să nu simțească efectul natural și predominant a răsboiului, care cu o putere proprie elementară a răsturnat toate combinațiile și teoriile economice financiare făcute în tinereala vremurilor de pace.

In aceste timpuri de supremă importanță pentru toată lumea și în situația periculoasă a acestor evenimente fatale, au fost și ne sunt și nouă impuse mari datorii, cari ne silesc la și mai multe prudente și la deosebită grijă față de tot ce e în jurul și este legat de interesele institutului nostru.

In actualul răsboiu impus nouă de dușmanii patriei noastre, și în situația dată privim la succesele și puterea de rezistență a patriei noastre agricole. In asemănare cu alte țări, apoi gândindu-ne la blocade, export, import și consum de toate felurile, putem avea o măngăiere susținută, fiindcă s'a dovedit și se dovedește tot mai mult, că o țară agricolă supoartă mai ușor răsboiul, are mai puține pagube de venit, decât o țară eminentamente industrială.

Este foarte natural, că în timp de răsboiu viața economică se mobilizează tocmai ca și soldații.

Mobilizarea vieții economice, înmulțirea mijloacelor de plată în urma recișării mărfurilor din industrie și comerț, licvidările bucatelor și a vitelor de tot soiul au produs abundanță de bani, care însă iarăși pe drumul ei a aflat — poate transitor — plasare la institutele de bani.

Cu toate acestea și în situația schimbăță, viața economică din patria noastră, admirabil și-a indeplinit și-și face datoria ca factor important pentru reușita răsboiului.

Pe căt de mari au fost rezultatele produse pe terenul militar, aşa de minunat și succes a fost și Răsboiul finanțiar al monarhiei noastre. O dovadă vie de conștiință, însuflare și jertfe aduse de popoarele ei.

Am luat parte și am inițiat o vie mișcare pentru bunul succes — și la apelul statului nostru emis pentru acoperirea speselor de răsboiu — la institutul nostru s'au subscris de tot în trei emisiuni aproape 3 milioane coroane, din care suma institutului nostru singur a subscris o jumătate de milion pentru stocul efectelor noastre proprii.

Ce privește strict activitatea institutului nostru în decursul anului 1915, constatăm faptul firesc

al situației schimbate și reținerea noastră dela afaceri expuse deosebitelor fluctuații, făcând numai puține afaceri noi, sigure, însă și lesne de licvidat.

Efectul greu al răsboiului s'a resimțit mai mult la escompt și hipotecă.

Circulația acestor două ramuri a fost mai mică decât în anii trecuți în urma abundenței de bani și a situației create de răsboiu.

Sumele mici a reescontului din bilanț, precum și relombardarea efectelor dela împrumutul de stat, pe care l-am folosit numai transitor încă la începutul anului curent le-am replatit total și astfel cambii în circulația de reescont și relombardări n'avem.

Sub toată durata răsboiului am grijat de reglarea și asigurarea pretențiilor dela centrală și filiale.

In culanterie am mers până la extrem față de clienții duși pe câmpul de luptă.

Depunerile spre fructificare au crescut cu 2 și jumătate milioane de coroane la considerabila sumă de K 16 milioane și 504 mii.

La tot cazul faptul acesta îmbucurător avem să-l atribuim nu numai abundanței de bani, dar și marei încrederi a publicului față de institutul nostru.

Pentru ca să onorăm aceasta mare încredere a deponenților nostri față de institut, aşa credem, că e cuviincios ca și în viitor să dotăm în măsură tot mai mare fondurile noastre.

Ne ținem de o plăcută datorință a Vă anunță, că și în anul acesta de grele încercări, nu numai că nu ne-am atins de fondurile noastre de rezervă, dar le-am dotat astfel, ca aceste să fie totdeauna temeiul activității și progresării institutului nostru.

In anul acesta fondurile noastre au crescut cu dotarea din anul prezent la suma considerabilă de Cor. 2,250984·87.

Domnilor actionari!

In scurtă vreme, cu ajutorul lui Dumnezeu și pe lângă o muncă intensivă, cinstită și pricepută, capitalurile D-Voastre proprii vor ajunge la suma respectabilă de 5 milioane de coroane.

Averea activă a institutului se cifrează cu suma de K. 23,531140·57.

Iar totala circulație din anul trecut a fost K 348,916711·46.

După aceste cu o deosebită satisfacție și bucurie Vă prezentăm pe anul 1915 un bilanț solid, real, mobil și licvid cu un venit curat de Cor. 394906·58.

Având deplina conștiință a vremurilor mari, și grele și peste tot și a situației de astăzi, Vă rog să primiți și votați toate propunerile direcțiunei

comitetul de supraveghiere și comitetul cenzorilor, anume în direcțione s'a reales Roman R. Ciorogariu și Dr. Aurel Demian, în comitetul de supraveghiere Dr. Sever Ispravnic, Dr. Cornel Lazar, Dr. Gheorghe Vesa, Dr. Ioan Nemet și Procopiu Givulescu, iar în comitetul cenzorilor următorii: Ioan Ardelean, Ioan Bodea, Ioan Bogdan, Dr. Teodor Burdan, Vasilie Ciorogariu, Petru I. Comșa, Zaharie Cuparescu, Pavel Dobrău, Ioan Georgia, Cornel D. Grozda, Iuliu Herbai, Dr. Iacob Hotărăan, Filip Leuca, Mihail Lucuța, Teodor Magos, Todor Memete, Dr. Emil Montia, Teodor Mot, Romulus Motorca, Dimitrie Muscan, Ignatie Paploviciu, Dimitrie Popoviciu, Gheorghe Purcar, Dimitrie Raicu, Nicolae Roxin, Gherasim Serb, Iancu Ștefanuț, Dr. Marius Sturza, Ilie Ursu, Petru Vancu, Nicolae Zigre.

După încheierea actului alegerii unanime, președintele Roman R. Ciorogariu mulțumește adunării generale pentru votul unanim cu care a primit toate propunerile direcționei și a efectuit alegerea, căci increderea aceasta e satisfacția conducerilor institutului, că au lucrat în armonie cu așteptările acționarilor și încuragiare pentru munca viitoare. Acționarul Dr. Aurel Lazar în numele acționarilor aduce elogii directorului executiv Sava Raicu, direcționei și funcționarilor pentru munca cinstită ce au săvârșit-o și ce este admirată în toate cercurile sociale. Dl Sava Raicu mulțumește în numele său, a direcționei și a funcționarilor de onoarea ce li-se face, zugrăvește greutățile peste cari a trecut victorios institutul în timpurile aceste grele, când cei de acasă trebuie să apere tranșeele economice de acasă, cu eroism asemenea celor de pe câmpul de răsboiu, ca sosind aceia acasă să afle căminurile și jînările lor bine îngrijite și în lipsa lor. După schimbul acesta de cuvinte sufletește președintul încheie ședința și acționarii se resfiră satisfăcuți de momentele petrecute în adunarea generală.

»Revista economică«, organul oficial al »Solidarității«, apreciază în terminii următori bilanțul »Victoriei«.

„Victoria“.

Importanța nelăgăduită, la care s'a ridicat »Victoria« în timpul din urmă și rolul conducerilor, ce și-a impus în mijlocul băncilor române și străine, sunt tot atâtea motive pentru cari lumea financiară și publicul mare așteaptă cu cel mai mare interes bilanțul acestei fruntașe instituțiuni din Arad. De astă dată însă, cu considerare la vremurile grele, prin care trecem, interesul față de bilanțul »Victoriei«, de sigur, este și mai potențat. Toți așteaptă să vadă, ce a produs această bancă și cum a trecut ea peste vicisitudinile unui an greu ca cel închieriat. În fața acestui interes general

suntem siguri, că bilanțul publicat în numărul trecut al revistei noastre va fi satisfăcut toate așteptările, căci el se prezită în aceleasi condițuni excelente că în trecut și are aceleasi note distinctive, care îl fac vrednic de favorabila apreciere a tuturor oamenilor obiectivi și nepreocupati.

Bilanțul »Victoriei« este de aceeași mobilitate, care îl-a caracterizat totdeauna. Peste 80% a activelor sale sunt valori ușor de realizat. Între acestea impune cu deosebire stocul efectelor publice, care față de anul trecut prezintă o creștere de aproape K 400,000—. Efectele acestea sunt, ca totdeauna, libere de orice sarcini. Tot ca un moment favorabil pentru mobilitatea activelor și pentru rezervele de credit, ce trebuie să aibă un institut, este a se însemna și faptul, că »Victoria« și-a replătit peste 6 milioane din reescontul său. Puținul, ce a mai ramas, cu sfârșitul anului trecut, de sigur, va fi acum achitat întreg.

Un alt moment demn de remarcat este faptul, că increderea publică, care s'a manifestat, în anii din urmă atât de favorabil pentru institut, în anul încheiat s'a potențat și mai mult. Dovada despre aceasta servește imprejurarea, că depunerile au crescut cu peste 2 și jumătate milioane, apropiindu-se de suma totală de 17 milioane. Un astfel de stoc de depuneri cu greu va putea arăta chiar și băncile similare străine.

Ce privește realitatea și soliditatea bilanțului, acesta este tot atât de favorabil ca și până acumă. Proporția dintre interesele restante și cele anticipate a rămas neschimbată. Pe când cele dintâi s-au luat la bilanț cu abia K 30,000— deși totalul pretenziunilor active trece mult peste 20 de milioane, pe atunci cele de al doilea, interesele anticipate, fac aproape K 270,000—, adecă circa 80% a venitului realizat de »Victoria«. În aceste poziții transitorii, de sigur, că fruntașul institut arădan are însemnate rezerve latente, rezerve, de cari noi în mod empiric le apreciem la câteva sute de mii de coroane. Ba, dacă considerăm cursul redus al efectelor publice, cu care s-au luat ele la inventar, de sigur rezervele latente în suma presupusă de noi, nu sunt în nici unu caz exagerate,

Intre astfel de condițuni compus și stabilit cilanțul »Victoriei«, profitul arătat de aproape K 400,000—, este nu numai real și solid dedus, ci și foarte mulțamitor. Din acest profit, de sigur, se va plăti acționarilor aceiaș dividendă, ca și în trecut, rămanând suficiente mijloace și pentru dotarea rezervelor, în privința căror »Victoria« ocupă locul prim între băncile românești.

Bilanțul «Victoriei» se impune de sine. El nu ar avea nevoie de nici un fel de comentar. Dacă cu toate acestea ne am ocupat de el, o facem pentru a scoate în relief munca și stăruințele serioase, ce se depun pentru consolidarea acestui fruntaș institut, muncă și stăruință, pe cari le-am dorit să le vedem următe de toate bâncile noastre. Viețea economică și financiară a poporului nostru nu se va putea consolidă și întări, decât numai prin muncă neîntreruptă, serioasă și mai presus de toate bine determinată pentru scopurile, ce se urmăresc. Așa fiind, aducem tributul nostru de recunoștință tuturor acelora, cari au condus și conduc «Victoria» pe calea progresului continuu. Onoare lor!

Vindecarea oilor cu călbază.

Călbaza, un vierme micuț, neted, de culoare galbenă — cenușie secerează an de an o parte mare a oilor de prin ținutul nostru. Păsunatul băligat e plin de oauă, larve de călbază, cari nu să nimicesc îndată, ci trăesc mai departe pânăce oile lăsate la pășune le înghite cu tot cu iarbă. Din oauile înghisite se formează în internul oaei din nou călbaza, care înmulțindu-se prea tare, închide canalurile ficatului întrătăte încât fiera nu se mai seurge.

Întreg corpul oaei începe să îngâlbinească; să poată observa aceasta mai cu seamă la ochi, în internul gurei și nasului. De multe ori să umflă abdomenul și la gât. Toate acestea sunt semnele morbului cauzat din călbază.

Trebue să păzim oilor de pășunaturile călbăzoase. Păcurarul bun știe să-și ferească turma de astfel de locuri infectate.

Acest morb lipios în vara anului 1913, care a fost foarte ploioasă s'a lătit pretutindenea și de atunci pustiește în măsură mai mare oilor, ba s'a incubat chiar și între vîtele cornute.

Știm că vindecarea oilor călbăzoase până acum a avut slabe rezultate. Esperințele științifice însă au adus și pe trenul acesta rezultatul dorit.

S'a dovedit, că oilor să pot vindeca pe deplin din morbul produs prin călbază. Această inventație e de mare însemnatate, căci anual mii și mii de animale le putem măntui, ceeace mai cu seamă în aceste timpuri extraordinare își are însemnatatea să deosebită.

Meritul și recunoștința e a domnului profesor dela academia veterinară din Budapesta Dr. Iosif Marek, care în o revistă științifică publică după cum urmează modul de vindecare al călbazei:

Dupăce încercările cu chinin, arsen, chloroform, atoxil, helmitol, urotropin, mentol, timol nu au avut nici un efect asupra călbazei, dl. Marek a mai făcut experimente și cu filmaron, o parte constituante a feregei (spasus dracului), cu a cărei soluție a făcut injecții în ficăți, în arterii și în spină.

A probat specialitatea franceză „Fasciolin”, specialitatea patentată a d-lui Qniciu (apotheear în Abrud) cunoscută în și în părțile noastre „Parasitin” și „Călbazan” al d-lui Müller din Caransebeș și sfărșit a făcut încercări și cu camala un extrat al plantei *Mallotus Prilipensis*, din părțile torpice.

Resultatele produse dovedesc, că oilor să pot vindeca pe de plin din morbul cauzat prin călbază cu camala.

Dl. Marek susține că camala omoră partea mai mare a călbazei în incubată în ficatii oaei (circa 85%), iar restul 15% nu înseamnă nici un pericol asupra vieții animalelor.

15 grame de camală e de ajuns pentru 1 oae, filosita — pe jumătate în un interval de o zi.

După folosirea camalei 3—5 zile oilor apar camobosite, își perd posta de mâncare, și niște zile încep să urdine.

Sub efectul camalei oilor să curățesc pe deplin de călbază și 3—8 zile ea dispără cu total din canalurile ficatilor.

Vindecarea oilor cu camală nu e de loc costisitoare.

3 chig. do Camala venale care se poate căpăta în farmacie și drogerie fără recept medical costă în timpuri mormale 6·40 coroane și e destulă pentru 66 de oi.

CRONICA.

Alegeri congresuale. În 3/16 martie s-au ținut alegerile congresuale preoțești pe teritorul districtului consistorial aradăn. Au fost aleși: Roman Ciorogariu director seminarial în cercul Arad—Radna; Dr. Petru Ionescu consilier în ministerul de culte în cercul Siria—Boroșineu; Florian Roxin protopresbiter în cercul Buteai—Halmajiu; Stefan Lencuța preot în Șimand în cercul Giulia—Chișineu; Fabrițiu Manuila protopresbiter în cercul Lipova—Vinga; Mihaiu Păcăianu protopresbiter în cercul B.-Comloș—Timișoara; Gherasim Serb protopresbiter în cercul Belintului.

„*Pagini literare*“. Prevestisem bucuria mare că va apărea în Arad o revistă literară sub titlul de „*Pagini literare*“. Greutăți tehnice n'au permis să apară la anul nou. Abonamentul pe anul 1916 e 16 Cor., se poate abona însă și pe 1/2 an cu 8 Cor. Cuprins și formă artistică cum n'a mai fost la noi. Cuperta de pildă e mormântul unui soldat pe câmpul de răsboiu, o ilustrație fascinatoare a poeziei „*O doină*“ de A. Bârseanu, lucrată de talentul Alex. Iorga. „*Chemare*“ de Al. Ciura ne chiamă la ridicarea steagului literaturii din săngiurile răsboiului, expresiv ilustrat de Al. Iorga. Mai departe „*Minerie*“ lui Cotruș simbolizat tot de Iorga. Tablouri cu motive de răsboiu și portretele episcopului Dr. Vas. Hosszu, V. Onițiu, Dr. Iosif Blaga, a mecenatului predicei notarul Dimitrie Machi Ardelean și a fondatorului bisericesc, preotul Augustin Beles, notarul și preotul român din comitatul Aradului, ca două tipuri nobile a vieții dela țară. Mai are și un supliment muzical: „*Hais și cea*“ de Gh. řorban, compoziție pe poezia preotului St. O. Iosif dedicată lui D. Popoviciu-Bayreuth. Cu un cuvânt o comoară susțeasă.

Tinem că aceste pagini luminoase a culturii românești se nulipsească din casa nici unui intelectual român.

„*Romanul*“ sistat. Ministrul ung. reg. de interne prin ordinul de sub Nr. 32858 G. 1916 a sistat apariția ziarului cotidian din Arad, „*Romanul*“, pentru cuprinsul comunicatelor lui primejdiașe intereselor operațiilor de

rásboiu („Közleményeinek a hadviselés érdekeit veszélyeztető tartalma miatt“). Deodată cu aceasta poștele sunt îndrumate a nu mai primi mandate postale de abonamente pentru acest ziar. Să luat demersuri să reapară „Poporul Român“, care în timpul din urmă din motive economice a apărut odată pe săptămână sub titlul numărului popor al „Românilui“.

Concurse.

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătoarești din Berindia (Borosberend), devenită vacanță prin penzionarea fostului învățător — se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan.

Emolumente: 1. Din cassa culturală în bani gata 120 c. r. 2. Pentru desdaunarea bucatelor din cassa culturală 110 cor. 40 fil. 3. Pentru desdăunarea pământului — din cassa bis. 90 cor. 4. Prețul alor 4 stângini lemne din cassa culturală 96 cor. 5. Conferința 20 cor. 6. Scripturistica 10 cor. 7. Înregirea dela stat (fostul învățător a beneficiat înregire dela 516 cor. 40 fil. în sus). 8. Locuință și grădină.

Alesul va fi deobligat să provadă cantoratul în și afară de biserică, să conduce școlarii în ordine la serviciile divine, să formeze cor vocal cu elevii și să cânte cu ei în biserică — fără altă remunerație.

Conducătorii de cor — compus din adulți — sunt preferiți.

De curățirea interiorului locuinței învățătoarești se va îngrijii alesul.

Recursele adresate comitetului parohial și trimise oficiului protopresbiteral din Buteni — sunt a se ajusta cu următoarele documente în original: 1. Extras de botez. 2. Diploma învățătoarească. 3. Atestat de apartenență. 4. Informație despre relația reflectantului cu milicia. 5. Atestat de serviciu.

Reflectanții au să se prezinte în sf. biserică din Berindia — în terminul concursual.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: F. Roxin ppbiter insp. și ol.
—□— 1—3 gr.

Pentru înregirea postului din parohia de clasa a III Paniova, tractul Belințului, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:
1. Intravilanul parohial,
2. Sesia parohială în estenziunea de astăzi,
3. Stolele legale și
4. Înregirea dela stat.

Nefiind casă parohială, alesul va avea să se îngrijească de cvartir din al său.

De asemenea are să plătească dânsul toate dările după pământul ce-l beneficiază.

Alesul va avea să catehizeze la școala noastră confesională fără altă remunerație.

Reflectanții la acest post au să-și înainteze rugările, instruite conform normelor în vigoare, comitetului parohial din Paniova, pe calea oficiului protopresbiteral gr.-or. rom. din Belinț (Belencze, Temes megye) și pe lângă observarea §-lui 33 din regulamentul pentru parohii, să se prezenteze în vre-o Dumineacă, sau în vre-o sărbătoare, în s. biserică de acolo, spre a-și arăta dezeritatea în cântare, în tipic și în oratorie.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine: Gherasim Sîrb protopresbiter.
—□— 1—3

Pe baza ord. cons. Nr. 350/1916 prin aceasta se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în org. of. „Biserica și Școala“ pentru îndeplinirea parohiei de cl. a II-a din comună Musca, devenită vacanță prin trecerea în deficiență a parohului George Popescu, pe lângă următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială în estenziunea ei de astăzi.
2. Două intravilane parohiale.
3. Patru pepehiște și 2 cânepiște.
4. Stolele legale.
5. Birul legal.
6. Eventuala înregire din vîstieria statului, care nu o garantează nici comuna bisericească, nici superioritatea diecezană.

Alegândul preot, are să solvească regulat toate dările publice după întreg beneficiul și să se îngrijească de locuință din al său. Este îndatorat a catehiză la școlile din comună, fără alta remunerație, a ține să exortare băieților după vecernie, precum și a predica în sfâra bisericii totdeauna când servește.

Înfiind parohia de cl. a II-a dela recurenți să preținde evaluația prescrisă prin concluzul Vener. Sinod eparhial adus sub Nr. 84/II. p. 2. ex. 1910.

Recursele ajustate cu documentele prescrise și atestat despre serviciul de până aci, — adresate com. par. rom. ort. din Musca — sunt a se trimite în terminul fixat P. O. Oficiu popesc din Siria (Világos) com. Arad.

Recurenții sunt datori — pe lângă stricta observare a §-lui 33 din Reg. pentru parohii — a se prezenta în sfânta biserică din Musca, spre a-și arăta dezeritatea omiletică și rituală.

Dat din ședința com. par. rom. ort. din Musca, înființată la 14/27 februarie 1916.

George Chilbu
v. președ com. par.

George Muntean
notarul com. par.

In conțelegere cu: Mihail Lucuța ppresbiter.

—□— 2—3

Pentru îndeplinirea parohiei I-a din Birchis protopiatul Lipova, devenită vacanță prin moartea parohului Stefan Bordoș, în conformitate cu ordinul Ven. Consistor de sub Nr. 6361/915 se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Emolumentele parohiei sunt:

1. Un intravilan parohial fără casă.
2. Una sesiune parohială constătoare din 30 judecări pământ, necompletă.
3. Birul legal conform fasiunei de congruă 138 cor. în bani.
4. Stolele legale.
5. Eventuala înregire dela stat, pentru care însă nici comuna bisericească, nici autoritatea superioară nu garantează.

Alesul va beneficia întreg venitul parohial numai dela 5/18 decembrie 1916 pe motivul, că până atunci jumătate compete văduvei, în urma drepturilor ei garantate în §. 26 în Regulamentul pentru parohii. Toate dările publice în proporția beneficiului parohial le solvează alesul, carele se îndatorează a catehiză la școalele confesionale din localitate fără altă remunerație. De locuință se va îngrijii alesul din al său.

Parohia e de clasa I., deci reflectanții trebuie să dovedească evaluația prescrisă prin concluzul sinod. eparhial de sub Nr. 84/II din 1910.

Recursele ajustate cu documentele prescrise precum și cu atestat despre eventualul serviciu prestat până aci au a se subșterne în terminul concursual la P. O. Oficiu protopopesc din Lipova (Lippa) adresate comitetului parohial din Birchis.

Reflectanții sunt obligați a se prezenta în vre-o duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Birchis spre a-și arată dezeritatea în cele rituale și oratorie, observând strict cele cuprinse în §. 33 din Regulamentul pentru parohii.

Dat în ședința comitetului parohial din Birchis din 7/20 decembrie 1915.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu *Fabriciu Manuilă* ppbiterul Lipovei.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea postului de paroh în vacanța parohie de cl. a III-a Jancești cu filia Bicaciu, protopresbiteratul Beiuș, conform ord. Venerabilului Consistor Nr. 2702/B 1915, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Venitele:

1. Casă parohială cu intravilan de 667 m.²
2. Pământ parohial 8 iugere și 2400 stângini.
3. Bir preotesc căte o măsură cuceruz sfărmat dela fiecare familie.
4. Căte o zi de lucru (cu carul, plugul, sau cu brațele) dela fiecare familie. Aceasta se poate recumpără cu una coroană.
5. Stolele îndatinate.
6. Înregirea dela stat.

Alesul e dator a provedea cetezatiunea elevilor dela școala elem. fără alta remunerare.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie să-și adjuzeze cererile de concurs regulamentar, să le înainteze Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. român în Beiuș, în terminul concursual și să se prezinte în s. biserică din Jancești-Bicaciu cu observarea dispozițiilor §-lui 33 din regulamentul pentru parohii spre a-și arată dezeritatea în cantare, tipic și oratorie.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *Moise Popovici* adm. ppesc.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a Luguzău, devenită vacanță prin decedarea preotului A. Nica, se publică concurs cu termin de 30 zile pe lângă următoarele emolumente:

1. Sesia parohială de 16 jugh. cat. și grădină.
2. Birul preotesc legal.
3. Stolele legale.
4. Înregirea dotației dela stat, pe carea parohia nu o garantează.
5. Competiția de lemne din pădurea urbarială după 5 lanțe de pământ — atunci, când se vor da lemne și urbarialiștilor.

Darea după sesie o plătește preotul.

Alesul va avea să cetezizeze fără alta remunerare.

Reflectanții își vor înainta recursele ajustate pentru parohii de cl. III-a oficiului ppbiteral din Buteni, având a se prezenta în terminul concursual în sfânta biserică din Luguzău pentru a-și arată dezeritatea în rituale și oratorie.

Conform §-lui 26 din Reg. pentru parohii, văduva răposatului preot va beneficia $\frac{1}{2}$ din venitul parohiei până la 17/30 septembrie 1916.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *F. Roxin* ppbiter.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc dela școala confesională ort. română din Ilieu (Illo) tractul Mariadarua, devenit vacant prin abdicarea învățătorului Petru Binchici, să publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. In bani gata dela lada cultului 600 cor., dela aceasta sumă în sus salarul e asigurat dela stat cu rezoluția ministerială Nr. 77357/1911.
2. Cortel liber în edificiul școalei și grădina aparținătoare.
3. Spese de conferințe 20 cor.
4. Curatorat 20 cor.
5. Scripturistică 4 cor.
6. Prețul alor 8 stângini de lemn, din cari 3 sunt pentru școală à 22 cor. = 176 cor.
7. Dela înmormântări unde e poftit 1 cor., iar cu liturgie 2 cor.

De curățirea internă a locuinței învățătorului se va îngrijii învățătorul, iar de curățirea externă și a salei de învățământ comuna bisericăască.

Alesul învățător este îndatorat să conducă strana, să instrueze școlarii în canticile bisericesti, să-i conducă la sfânta biserică în duminici și sărbători, să conducă corul bisericesc și să facă socotele cultuale fără altă remunerație.

Reflectanții sunt poftiți să-și înainteze recursele lor în terminul concursual P. O. Oficiu protopresbiteral din Mariadarua ajustate și cu declaratia privitoare la serviciul militar încât este așentat și a făcut serviciul militar ori nu, apoi cu atestat de apartinență și cu documente despre eventualul serviciu de până aci, — având a se prezenta în vre-o duminică ori sărbătoare în sfântă biserică din loc spre a-și arată dezeritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *Procopiu Givulescu* protopresbiteral Radnei.

—□—

3—3

In menoarea închirierii Ven. Consistor diecezan cu Nr. 270/1916 se publică concurs pentru îndeplinirea capelaniei protopresbiterale permanente din Mariadarua (comit. Arad), cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“, pe lângă următoarele condiții:

1. Capelanul va beneficia de $\frac{1}{2}$ din venitul parohial, cu excepția întrării de stat a parohului.
2. Darea după partea sa de venit o va plăti alesul.
3. Capelanul va sta întru toate la dispozițiile parohului protopop.

3. Dela reflectanți se cere să fie calificați pentru parohii de cl. I; în lipsa recurenților cu aceasta calificare să admit și recurenți calificați pentru parohii de cl. a II-a.

Reflectanții vor avea a observă întru toate dispozițiile regulamentare în vigoare.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *Procopiu Givulescu* protopresbiteral Radnei.

—□—

3—3